

tvrzení berního úřadu, že daň jest správně do výkazů přenesena, nevyhovují a nevyhovuje jí ani vysvědčení berní správy, poněvadž potvrzuje pouze, že byl platební rozkaz na všeobecnou daň výdělkovou na rok 1918 až 1919 doručen, neuvádí však ani výše této daně číselně, dokonce pak nepotvrzuje, že dotyčný platební rozkaz, jehož rovněž ani blíže neoznačuje, nabyl moci práva a stal se vykonatelným, jak toho žádá § 1 čís. 13 ex. řádu.

Čís. 990.

Odklad exekuce vyklizením (nařízení ze dne 25. června 1920, čís. 409 sb. z. a n.).

Náhradní byt nemusí býti rovnocenným bytem. Stačí, má-li nezbytně nutnou způsobilost, posloužit rodinným a obchodním poměrům nájemníka.

(Rozh. ze dne 29. března 1921, R I 393/21.)

Manželé M-ovi obývali v obci A. byt o kuchyni a třech pokojích, a měli býti z něho vyklizeni. Bytovým úřadem v B. byl pro ně zabrán byt o kuchyni a světnici. Návrh povinných, by jim byl povolen odklad exekuce, soud první stolice zamítl, shledav náhradní byt přiměřeným. Rekursní soud odklad povolil, ježto dle jeho názoru neodpovídal rozsah bytu náhradního bytu vyklizovanému.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Názoru rekursního soudu nelze přisvědčiti. Nařízení vlády čís. 409 sb. z. a n. z roku 1920 jest vyjimečné, a odklad exekuce podle téhož nařízení slouží tomu, by povinná strana byla ušetřena újmy, jež by jí provedením exekuce byla způsobena, při čemž ovšem i na vymáhajícího věřitele nutno bráti zřetel, by nebyl bezdůvodně zkrácen ve svých právech z exekucního titulu. Stačí proto pojem »přiměřené náhrady« vykládati přesně a přikládati těmto slovům ten význam, že náhradní byt nemusí býti úplně rovnocenným s bytem, jenž má býti vyklizen, nýbrž že stačí, když odpovídá podstatně nezbytně nutné způsobilosti vzhledem k rodinným a obchodním poměrům dlužníkovým. V té příčině jest však ze šetření, provedeného okresním soudem na místě samém zřejmo, že byt v domě čís. 231 v B., sestávající z jedné světnice a z jedné veliké, k obývání způsobilé kuchyně, stačí k provozování obchodu dlužníku podle dosavadního způsobu, dále že jest tento byt sice značně menší, než byt v domě čís. 173 v A., ale přece ještě tak rozsáhlý, že poskytuje malé rodině M-ových dostatečné místnosti, a to tím spíše, ježto patří k němu i dosti velká půda. Na tom ničeho nemění se tím, že jsou manželé M-ovi příslušní do A., nikoliv do B., jelikož se jim nový byt přikazuje v dohodě bytových komisí obou jmenovaných obcí, a příslušnost manželů M-ových tedy již na váhu nepadá. Opačné stanovisko vedlo by k tomu, že by byla vymáhající strana neslušně zkrácena ve svých právech, a to tím spíše, jelikož dle zpráv představenstva obcí A. a B. nelze očekávati, že po uplynutí ¼ roku nebo vůbec v dohledné době nastane podstatná změna bytových poměrů.